

■ Rafiq Yusifoglu

7 mart 2015

WWW.KASPI.AZ

CAVAB İSTƏMİRƏM SEVGİMƏ SƏNDƏN

Şikayət eləyim mən kimə səndən? –
Niyə məhəbbətlə üzümə güldün?
Cavab istəmirəm sevgimə səndən,
Sağ ol ki, özünü sevdirə bildin!

Sən açdın tutulan şair dilini,
Bu görüş taleyin bir naxışıydı.
Bu sevgi qəlbimin solan gülünün
Üstünə ələnən yaz yağışıydı

Tanrı özü yetsin sənin dadına,
Darıxma, qismətin üzünə gülər.
Sən vurma özünü sevgi oduna,
Zərif qanadların ütülə bilər.

Sən Allah, könlünü odlara yaxma,
Qorxuram qəlbində qəm çiçəkləyə!
Sevmə, ağrın alım, sən mənə baxma,
Mən əzab çəkməyə öyrəncəklİYƏM!

ÜÇ DAŞ

Üç daş bağışladım sənə bu səhər,
Dəniz göndərmişdi onları sənə.
Duyana adi daş gövhərdi, gövhər,
Bəxş etdim duyğulu anları sənə.

Təbəssüm bəzədi nurlu üzünü,
Sevindin, gözündən boylandı yaşlar.
Kim bilir, bəlkə də su pərisinin
Donmuş göz yaşığıdı bu xırda daşlar?!

Bu üç daş üç kiçik toxuma bənzər,
Heç biri zərrəcə götürməz ləkə.
Üç daş bağışladım sənə bu səhər,
Dedim: – "Daş ürəyin" yumşaldı bəlkə?!

Sənə aydın olar sözümlün ardı,
Fikirləş, üç daşın mənasını tap:
Biri ürəyim tək cadar-cadardı,
Biri sənin əlin, o biri mizrab.

Üç daş bağışladım sənə bu səhər,
Nədən qorxurdumsa, gəldi başıma.
Məhəbbət ocağı köz tutsa əgər,
Onlar dönə bilər ocaq daşına.

Duysan o daşları, gözün dolacaq,
Qaçıb gələcəksən qarşıma bir gün.
Ya onlar ömrünə bəzək olacaq,
Ya da çırpılacaq başıma bir gün

ÜRƏKDƏ BİTƏN AĞAC

Səni görən gündən dincliyim itib,
Taleyim belədi, cəfakəşəm mən.
Yazırsan: –Qəlbində bir ağac bitib, –
Toxum cücərtməkdə gecikmişəm mən.

Bəlkə xoş söz çəkdim dodaqlarından,
Bəlkə bu sevdaya ellər gülüşdü?!
Bəlkə o ağacın budaqlarından
Mənim qismətimə üç alma düşdü?!

İçimdə közərir gizli bir ocaq,
Qəlbimdə bir təzə sevda doğulmuş.
Bəlkə o üç alma xatırladacaq:
Bu, sevda deyilmiş, şirin nağılmış?

Sağalmaz bir yara yoxdu dünyada,
Bilirəm, sevdalı qəlbın kövrəkdi.
Toxum cücərdənlər çoxdu dünyada,
Mənə daş göyərən ürək gerekdi

Sənin ürəyində bitən ağacın
Üstündən bir şair nəfəsi əsdi.
Meyvəsi kiməsə qismət olacaq,
Mənə o ağacın kölgəsi bəsd

ALAQ OTU

Sənin ürəyində boy atan ağac
Ucalsın, qoy biz də dolaq altına.
Onun zərrə qədər ziyanı yoxdu,
Qəlbimi atmasan ayaq altına.

Qorxutmur könlümü dumanlar, sisler,
Neyləyə biləcək eşqə xəbislər?!
Şair ürəyindən su içən hissələr
Çevrilə bilərmi alağ otuna?!

SƏNİN GÖZ YAŞLARININ GÜCÜNƏ BƏLƏDƏM MƏN

O qədər də bənd olma şair söyləyən sözə,
Ağlı başında olan qara daşı becərməz.
Dünyada görünməyib hələ belə möcüzə –
Tuma bənzəsə belə, kiçik daşlar cücərməz

Sözümlə duymayana çətin ki, əl edəm mən,
Ürəyimə yataımı hər dağda bitən çiçək?!

Sənin göz yaşlarının gücünə bələdəm mən,
Daşların üstə düşsə, onları göyərəcəm

ŞÜŞƏ

*Günəş şüası şüşədən pəncərənin qabağın-
dakı taxtaya düşmüşdü. Qəribə idi: şüanı
şüşə keçirib taxtaya verdiyi halda, özü
soyuq, taxta isə isti idi.
Bir məktubdan*

Ürəyim buz deyil, düşmə təşvişə,
Sevda yollarında çox xiffət çəkib.
Sənin qınadığın bu soyuq şüşə
Şüşə olanacan müsibət çəkib.

Mane olmasa da, nura, günəşə,
Soyuğun önündə hasar tək qalxıb.
Sən hardan biləsən, bu soyuq şüşə
Nə qədər odların içindən çıxıb?!

Doğma budağından ayrılan xəzəl
Qoşulub yellərə hara tələsər?!
Şüşə ürəyimlə oynama, gözəl,
Sınmağı cəhənnəm, əlini kəsər

YAZIRSAN Kİ...

Yazırsan ki, qəlbın olub
Arzuların qəbristanı.
Ürəyinə axan yaşla
Neçə-neçə qəbr islanıb.

Bir gün məni öldürəcək
Bu od ki, var bəbəyində.
Bir şəhidlər xiyabanı
Salacaqsan ürəyində

DOĞRU

Körpə bir gül boylanırmış
Ayıma, ilimə doğru.
Ömür boyu yol gəlirmiş
Titrəyən əlimə doğru.

Sənsiz günlərim bir hədəf,
Mənə doğma olub kədər,
Adını çəkənə qədər
Gəlməyib dilimə doğru.

Qələm nə gəldi yazır ha!
Demə, yolundan azır ha!
Qəlbində qəbir hazırla,
Gəlirəm ölümə doğru

MƏNİM OLACAQ

Sənin saldığın gülşənə
İlk güzər mənim olacaq.
Göz yaşıyla çiçəklənən
Bu gülzar mənim olacaq.

Həsəratimin gözləri dörd,
Əllərinlə gözümlü ört.
Dərmanı olmayan bu dərd,
Bu azar mənim olacaq.

Gülüm, məni ha arzula,
Payızım çətin yaz ola!
Sənin qəlbində qazılan
Son məzar mənim olacaq

GÖRƏCƏK

Bu dünyanın adamları
Gözlərimi tox görəcək.
Göz dağalar, bu ləpələr
Bir gün məni yox görəcək.

Xəzan gəlib, solub gülşən,
Köks ötürmək olub peşəm.
Ürəyinə sevgi düşən
Ah görəcək, ox görəcək.

El içinə çətin çıxam,
Dərd əlində qalıb yaxam.
Gözlərinə bir yol baxan
Sinəsində ox görəcək.

Sevən qəlbın yox kini də,
Sev ayı da, sev günü də,
Aydan arı sevgini də
Dünya bizə çox görəcək.

OLA BİLƏRMI?

Deyirəm sözümlü kəsə,
Qüvvə yox önümü kəsə.
Qanadları olan kəsə
Daş çəpər ola bilərmi?

Yəqin bizi anan görüb,
Dərdlərinə yanan görüb,

Quruları yanan görüb,
Yaş çəpər ola bilərmi?

Od-alov yatır canında,
Gənclik qaynayır qanında.
Şairlə gözəl yanında
Yaş çəpər ola bilərmi?!

ÖTRÜ

Sevən ürəyim titrəyir
Bir şirin sözündən ötrü.
Qəlbim quru odun kimi
Can atır közündən ötrü.

"Dərd əlindən çıxdım dağa",
Babam tək qoyuldum lağa.
Özümlə verdim sadağa
Bir qızın gözündən ötrü.

Qıfıl vurular yataca,
Zülfünü ya yığ, ya dara.
Gözəl, məni çəkmə dara
Bir "gözəl" sözündən ötrü.

Gecə keçib, işıq sönmüb,
Yenə dəli könlüm dinib,
Şair pərvanəyə dönüb
Sənin ay üzündən ötrü

OLAR

Söz qoşanda ciyərlərim
Köz üfürən körük olar.
Ürəyinə sevgi düşən
Bir sümük, bir dəri olar.

Birinin oddur baxışı,
Biri taleyin naxışı,
Birinin sevdiliyi Yaxşı,
Birinkini Pəri olar.

Füzulini salağ yada,
Qoy ruhumuz gəlsin dada.
Əsl şair, bu dünyadan
Köçsə belə, diri olar.

Alışmadın közlərimə,
Baxammadın gözlərimə,
Lağ eləmə sözlərimə,
Hər şairin yeri olar.

Muma dönmür söz əlimdə,
Hər şey deyil öz əlimdə.
Sənin kimi gözəlin də
Mənim tək şairi olar

SEVGİ AYRI ŞEYDİ, BALA

Dərməyə qıymadı əlim,
Uzanıb gül əydi, bala!
İndi sənə dediklərim
Sanma ki, gileydi, bala!

Boş söz keçirmir ələyi,
Duyan bir qəlbdi görəyi.
Atanın sevən ürəyi
Bir dağlanmış neydi, bala!

Məni duyanlar olmadı,
Üç nöqtə, üçcə almadı
Yerdə bizə yer qalmadı,
Pənahımız göydü, bala!

Övlad ataya ağ olmaz,
Sevəni danlamaq olmaz,
Deməklə anlamaq olmaz,
Sevgi ayrı şeydi, bala!

SEVGİ ÇÖKDÜRÜB DİZ ÜSTƏ

Ürəyimdə sevgi odu,
Saçımda zamanın zehi.
Hisslərimə layla çalır
Körpəcə bir şəhər mehi.

Sevənlər küsür, barışır,
Yenə əhvalım qarışır.
Ulduzlar kimi sayrışır
Kırpiyimdə hicran şəhi.

Sözün tükənib, söz istə,
Ocağın sönmüb, köz istə.
Sevgi çökdürüb diz üstə
Çox özündən müştəbehi

ÜRƏYİMƏ YAZILSA DA

Ürəyimə yazılsa da,
Bu yar adı, bu yar adı.
Yanıma zülümlə gəlir,
Sanki yolu biyaradı.

Duyarmı hər külek səni?
Öpərimi hər çiçək səni?

Nə küskünsən, ürək, səni
Bu yar atıb, bu yar atıb?!

Qürrələnilər yanaqları,
Qürrələnilər dodaqları.
Elə bil uca dağları
Bu yaradıb, bu yaradıb

SƏN MƏNİM TUT AĞACIMSAN

Sən mənim tut ağacımsan,
Şirin meyvəni dərirəm.
Şeirimin sevgi arxını
Sənə sarı döndərirəm.

Nəfəs verib nəfəsinə,
Düşdüm eşqin həvəsinə,
Yarpağının əvəzinə
Mən sənə ipək verirəm.

Könlüm bir yuvasız quşdu,
Can tükəndi, ruhum uçdu,
Bu sevdanın sonu puçdu,
Görürəm, gülüm, görürəm

Heç nə görünmür gözümə,
Təki sən qızın közümə.
İpəkqurdu tək özümə
Eşqindən kəfən hörürəm

QAYTAR

Qayğısız gülüşlərimi
Yenidən üzümə qaytar.
Eşqin yolunda tökülən
Yaşları gözümə qaytar.

Doğma varkən, uyma yada,
Səni sevəni sal yada.
Ya mənə könül ver, ya da
Könlümü özümə qaytar

XOŞ GÖRDÜK

Ağıla meydan verənin
Köksündə yumru daş gördük.
Qəlbində sevgi olanın
Kırpıqlarında yaş gördük.

Ömrün xəzan çağları başladı,
Qəlbimə süzüldü yaşlar,
Perikdi sevgili quşlar,
Neçə yuvanı boş gördük.

Bir gözələ qonub quşum,
Bahara çevrilib qışım,
Əlvida, düşünən başım,
Sevən ürəyim, xoş gördük!

DƏNİZ GÖZLƏRİNİN RƏNGİNİ ALDI

O gün fırtınalı dənizə döndüm,
İçimdən boy verdi quduz dağalar.
Ümid qığılcımı bir anda söndü,
Səsime hay verdi quduz dağalar.

Başımın üstünü tutdu kor duman,
Ürəyim bir kiçik qayığa döndü.
Özüm öz içimdə qerq olan zaman
Mehriban gözlərin mayağa döndü.

Bu azğın tufandan qurtulmaq çətin,
Ancaq ki, qorxmurdu, ürək şən idi.
Sənin təmənnasız saf məhəbbətin
O kiçik qayığa sərnəşin idi.

Elə ki, gözlərin üzümə baxdı,
Həyəcan, fırtına arxada qaldı.
Tufanlar qoynundan zəfərlə çıxdıq,
Dəniz gözlərinin rəngini aldı

ŞƏRİKLƏR

*"Dənizi Sizə bağışlayıram. Qoy heç olmasa,
bizim bir şərikli şeyimiz olsun..."
Bir məktubdan*

Taleyin hökmünə inanıram mən,
Bizim də dünyada bir payımız var.
Xoşbəxtəm, şərikli bir dənizimiz,
Xoşbəxtəm, şərikli bir ayımız var.

Özün bilirsən ki, dəyməduşərəm,
Qəlbimi hər kəsə umud olmaram.
Dənizi görəndə məni anırsan,
Neçə ki, dəniz var, unudulmaram

De, necə özümü xoşbəxt sanmayım,
Gözlərin gözümə baxırsa əgər?!
Mənim şeirlərim qanına hopub,
Sənin damarında axırsa əgər?!

İçimdə alışan gizli ocağın
Bir közü sənindi, bir közü mənim.
Elə şərikliyi şeirlərim də,
Bir sözü sənindi, bir sözü mənim